

عنوان مقاله:

رابطه ی سبک های رهبری مدیران گروه های آموزشی با سطح روحیه ی اعضای هیات علمی دانشگاه اصفهان و دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

محل انتشار:

مجله مدیریت اطلاعات سلامت، دوره 10، شماره 7 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سعید رجایی پور - دانشیار، مدیریت آموزشی، دانشکده ی علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

سیما عجمی - دانشیار، فن آوری اطلاعات سلامت، مرکز تحقیقات مدیریت و اقتصاد سلامت، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

سوسن بهرامی - دکتری تخصصی، مدیریت آموزشی، دانشکده ی علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه اصفهان و پژوهشگر مرکز تحقیقات مدیریت و اقتصاد سلامت، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

پریسا ملک احمدی - کارشناس ارشد، کتابداری و اطلاع رسانی پزشکی، دانشکده ی مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: رهبری فرآیندی است که طی آن مدیریت سازمان می کوشد تا با ایجاد انگیزه و ارتباط موثر، کارکنان را از روی علاقه و میل به انجام وظایف سازمانی ترغیب کنند و رسیدن به اهداف سازمانی را تسهیل نمایند. آموزش عالی نقش مهمی در به سازی و توسعه ی زندگی فردی و اجتماعی افراد دارد. مقاله ی حاضر درصدد تعیین رابطه ی سبک های رهبری مدیران گروه های آموزشی با سطح روحیه ی اعضای هیات علمی دانشگاه های اصفهان و علوم پزشکی اصفهان بوده است. روش بررسی: نوع پژوهش توصیفی، همبستگی بود. جامعه ی آماری شامل کل اعضای هیات علمی دانشگاه های اصفهان (۴۹۱ نفر) و علوم پزشکی اصفهان (۵۹۴) در سال تحصیلی ۹۰-۱۳۸۹ بودند. روش نمونه گیری به صورت طبقه ای- تصادفی متناسب با حجم (۳۲۰ نفر) بود و ابزار تحقیق شامل پرسش نامه ی استاندارد سبک های رهبری براساس نظریه ی رهبری مسیر- هدف House (هدایتی، حمایتی، مشارکتی و موفقیت گرایی) و پرسش نامه ی محقق ساخته ی ابعاد سطح روحیه (تعلق خاطر، همانندی و عقلانیت) براساس مدل Getzels and Guba بودند که روایی آن ها با استفاده از روایی محتوایی و صوری و پایایی آن ها با استفاده از محاسبه ی $\alpha = 0.82$ (Cronbach's Alpha Coefficient) و $r = 0.89$ محاسبه گردید. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ی ۱۸ و در دو سطح آمار توصیفی (درصد، میانگین، انحراف معیار و ضریب همبستگی Pearson) و استنباطی (آزمون t، رگرسیون چندمتغیره، تحلیل واریانس چندگانه) استفاده گردید. یافته ها: در دانشگاه اصفهان، میانگین سبک های هدایتی، حمایتی و مشارکتی بیش تر از سطح متوسط و میانگین سبک موفقیت گرایی کم تر از سطح متوسط بوده و نیز میانگین ابعاد تعلق خاطر، همانندی و عقلانیت بیش تر از سطح متوسط بوده است. در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، میانگین سبک های حمایتی و مشارکتی بیش تر از سطح متوسط و میانگین سبک های موفقیت گرایی و هدایتی کم تر از سطح متوسط بوده ولی میانگین ابعاد تعلق خاطر، همانندی و عقلانیت بیش تر از سطح متوسط بوده است. ضریب همبستگی بین نمرات سبک های رهبری با سطح روحیه در سطح $P \leq 0.05$ در دو دانشگاه معنادار بوده و نتایج رگرسیون چندمتغیره نیز نشان داد که رابطه ی بین سبک های رهبری با سطح روحیه معنادار بوده است. نتیجه گیری: عملکرد ضعیف رهبری، منشأ بحران های فزاینده ای در مراکز آموزشی می شود. آموزش اثربخش زمانی امکان پذیر است که افراد با روحیه و قوی در راه تحقق و دست یابی به اهداف آموزشی کوشش کنند. واژه های کلیدی: رهبری؛ روحیه؛ دانشگاه ها

کلمات کلیدی:

رهبری، روحیه، دانشگاه ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1800419>

